

Sag, som Jagteieren anlægger, og en offentlig Sag, som det Offentligge anlægger, naar Jagten er steet i Fredningstiden; men her vilde det da vise sig uheldigt, naar i den ene Sag Bøder skulde tilfalde Politiklassen og i den anden Sag vilde tilfalde Fattigklassen; især vil det være uheldigt, naar den i den offentlige Sag vil tilfalde Politiklassen. Jeg kjoer, det er rigtigt altid at lade Bøderne tilfalde Sognets Kasse; thi da faaer Sognets Beboere en vis Interesse dert, og de ville da vise en større Tilbageholdenhed i Henseende til at holde med Krybskytterne, hvilket de nu facitiff gjøre. — Jeg skal ikke opholde Thinget længere, men blot gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til, hvad der skal forstaaes i § 2 om Naaer og Naabulle. Jeg vil spørge den ærede Ordfører, om der ikke tillige bør nævnes „Lam“; thi ved „Naaer“ og „Bulle“ forståes jo i Jagtproget ikke tillige Lammene; det vil derfor vist være rigtigt at nævne dem med, saaledes at der kommer til at staae: „Naaer med Lam“.

Tobiesen: Jeg skal tillade mig en ganske kort Bemærkning, da jeg deler deres Anskuelse, som ville, at Kjøberen skal straffes ligesaaabel som Sælgeren. Min Bemærkning er navnlig rettet mod den ærede Landssthingsmand for 10de Kred (Seisen), der yttrede, at det vilde i høi Grad stride mod Lovgivningens tidligere Grundsætninger, naar man straffede en Person for Kjøb i god Tro, og mod den ærede Landssthingsmand for 1ste Kred (Madvig), der gav den samme Tanke et Udtryk, idet han sagde, at man paa dette Gebeet ikke maatte gaae videre, end Lovgivningen i Almindelighed er gaaet for at frede om Eiendomsretten. Jeg skal tillade mig at henvise de ærede Medlemmer til den ældre Lovgivning og da navnlig til Placat af 24de September 1841, som begynder paa denne Maade: Da Kongen har fundet det stemmende med Retfærdighed . . . , at Personer, der ere fundne at have været i Besiddelse af stjaalne Koster, og som, uden at svigagtig Omgang er dem overberist, have vist Mangel paa tilbørlig Agtsomhed, underkastes et passende Strafanvar, osv. Det er accurat det, som Bedkommende

her gjøre; de vise Mangel paa tilbørlig Agtsomhed, idet de trods Lovens Forbud ikke ere tilbørlig agtsomme, men kjoeb i urette Tid; medens der vel ikke foreligger nogen Hensigt til at overtræde Loven, have de blot ikke vist den Agtsomhed med Hensyn til Kjøbet, at de have passet paa, om det ikke er i urette Tid. Det er den samme Tanke, som ligger til Grund for denne ældre Lovbestemmelse og for nærværende Forslag; naar det altsaa her bliver bestemt, at Kjøberen skal straffes lige med Sælgeren, saa er dette i Samklang med ældre Lovgivning.

Bloug: Jeg er enig med den sidste ærede Taler i, at naar Bestemmelsen i Udvalgets § 5 affattes saaledes, som den ærede Ordfører for antydede, nemlig, at alt Kjøb ved offentlig Handel og Salghydelse paa Gader, Torve osv. af Bildt skal være straffreit, men at derimod det skjulte Kjøb af samme skal straffes, da vil Bestemmelsen paa ingen Maade kunne stemples som veratoriff. Naar man vil have en Jagtlov og en Fredningstid overholdt, saa maa der være Straf for det skjulte Salg og Kjøb af Bildt. Det er heller ikke nogen vaansfeltig Sag for enhver Lægmand, ogsaa for den, som ikke har med Jagt at gjøre, at vide, at der fra den 1ste Februar til den 1ste September er Fredningstid for alle større Dyr; de enkelte Undtagelser have ikke Noget at sige. Dette kan man fordre, at enhver Mand skal vide, og det bør ingen Undskyldning være for ham, at han ikke vidste det. I det Hele taget vilde jeg ønske, at Lovgivningen vilde gjøre Alt, hvad den kunde imod det mislige Salg ved Dørene. Det er ikke blot det Veratoriff ved Sagen for Kjøberne, som man maa see hen til, men det Mislige er, at man aldrig har det i sin Magt at vide, om de, der sælge, ere berettigede dertil eller ikke. Det er derfor godt, at Kjøberne af Bildtet i Tilfælde af den Art af Handel ogsaa blive belagte med Straf. Det vil jo derhos kun være en moderat Straf, og det forekommer mig, at den nærmest kan betragtes som et lille Tillæg i Prisen. Det forekommer mig tillige at være i fuldkommen Analogi med Straffene for Hæleri og Tyveri, at man sætter en lille lav Mulet for Kjøbet,